

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

בס"ד • ל ניסן ה'תשפ"ו שבת פרשת תזריע מצורע • גליון 1553 • נא לשמור על קדושת הגליון

כניסת השבת: ירושלים 18:31 ת"א 18:49 חיפה 18:43 ב"ש 18:47
צאת השבת: ירושלים 19:47 ת"א 19:49 חיפה 19:45 ב"ש 19:45

העלון מופץ ב-50,000 עותקים

לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302

headoffice@emeir.org.il \ ההכנסות קודש למכון מאיר
תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

נכון לעכשיו

הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

שבעים ושמונה שנים להקמת מדינתנו

"אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה" (תהלים קיח כב). עם שהיה שפל בין האומות הופך לאבן היסוד בבניין האומות (רש"י שם).

ואכן שבעים ושמונה שנים להקמת מדינתנו. אחרי שעם ישראל היה בשיא השפל בשואת אירופה הנוראה, ולמרות הקשיים העצומים בתחילת דרכה של המדינה - כאשר שבע מדינות ערב התנפלו עלינו במטרה להשמידנו, וכן למרות הקשיים והסיכוכים הגדולים מבחינה כלכלית וחברתית שליוו את קליטת מיליוני היהודים ששבו הביתה לארץ ישראל - המדינה הולכת ומתפתחת והפכה למדינה חזקה מבחינה כלכלית וצבאית שאומות העולם מכבדות אותה. ועוד, רבים רבים בעולם רואים בתחיית עם ישראל בארץ ישראל את הגשמת חזון נביאי ישראל, פשוטו כמשמעו, אשר ניבאו את השיבה לציון "ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם" (יחזקאל לו, כד).

נכון לעכשיו, אנו בעיצומו של בניין הבית הלאומי. יש לנו כבר מדינה חזקה ומודרנית, אבל עלינו לזכור ולשנן שהמטרה היא לא רק בית חומרי אלא עלינו לצקת תוכן רוח ונשמה בתוך הבית הלאומי. כדברי הנביא, שהשלב הבא אחרי קיבוץ גלויות יהיה "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם... ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם... ועשיתי את אשר בחקי תלכו... והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלקים" (יחזקאל לו, כה-כח).

כימים אלו אנו רואים עין בעין כיצד מתקיים חזונו של צפניה הנביא (ג' כ) "בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר ד'."

בברכת יום עצמאות שמח.

מהמצפה לישועה השלמה

ז'ר הנגן ב'י"א

הג
עצמאות
שמח

מדינת ישראל - קידוש ה'

שיחות הרב צבי-יהודה

ליום העצמאות

הרב יורם אליהו

להרים את הראש הרב אמיר דומן • ברכת גואל ישראל הרב אברהם אנגל

בשורת הנגעים בארץ ישראל הרב אורן טרבלסי

מחגב צנוע לנחיל ארבה הרסני הרב יואב מלכא • משואה למשואה הרב ליאור לביא

פחדים מוסתרים לקראת נישואין שניים (ג') אסתר אברהמי **אסיאת** • אנו מכריזים בזאת... אורית דהן **מינוק**

שו"ת יום העצמאות הרב שלמה אבינר • הרהורי חרטה? הרב חגי לונדין

לתרומות למכון מאיר:
בטלפון 02-6461328
באתר meirtv.com
או סרקו את הברקוד

• אלפי שיעורים
• קירוב רחוקים
• מאות תלמידים
• ערוץ ילדים
• אולפן גיור

היו שותפים

בהוספת יהדות באהבה!

להרים את הראש

"אל נקמות ד', אל נקמות הופיע!" בגמ' (ברכות לג) למדו מכפל שמות הקב"ה המעטרים את "נקמות", כמה גדולה ויקרה היא הנקמה האלוקית הצודקת. אך יש כמובן להמשיך ולשאול את השאלה המשלימה: **מדוע הנקמה עצמה כפולה בפסוק?**

מדרש תנחומא המובא בילק"ש לתהלים ק"י עונה: ידין בגוים מלא גויות - שהקב"ה נתן מדם כל ההרוגים על קידוש שמו על פורפירין שלו, וכאשר יבוא לדין עם רשעי האומות, והם יכחישו שהרגו את ישראל, ייגלה להם בלבשו הצבוע בדמם של ישראל, ואז יעשה בהם **שתי נקמות**: אחת על המעשה הנפשע, ואחת על ההכחשה. **כי הצדק צריך לא רק להיעשות אלא גם להיראות!** לכן יופיע "אל נקמות" ויתגלה לא רק בנקמתו אלא גם בצדקת נקמתו כנגד הכחשת האומות.

וממשיך שם המדרש: "ולעתיד לבוא נהרות יורדים מדם הרשעים, והעוף בא לשתות מנחל הדם שנאמר: **מנחל בדרך ישתה**. והנחל עושה גלים והגל בא לשוטפו - והוא מרים ראשו, שנאמר: **על כן ירים ראש**. אמר דוד: הלל והודאה אני נותן לך על כל זה".

והוא פלא פלאים. כי מיהו ומה עניינו של "עוף" זה לכאן? ואם "נחלי הדם" הוא דינא דשמיא ברשעים, מדוע אין הנחל מתיר לעוף לשתות הימנו? משמע יש קטרוג ופתחון פה מסוים גם אחר הדין העליון ברשעים. ומה הועיל העוף במה שהרים ראשו? ועל מה יש להודות בזה? ממזמר זה כולו נדרש על אברהם אבינו ועל דוד

אולי אין בי זכות לעשות נקמה בגויים? אולי אין זה ראוי או מדויק מספיק? הלא גם לי היו תקופות קשות וחלשות בהיסטוריה?

וכאן מתארים פסוקי המזמור אירוע ידוע ומוכר: "ידין בגוים מלא גויות, **מחץ ראש על ארץ רבה**": ארץ רבה היא "רבת בני עמו", המלחמה החשובה בימי דוד, שמתוארת לאורך כמה פרקים בנביא, ובסופה זכה דוד לקחת עטרת מלכם ולתתה בראשו. אלא שמלחמה זו שארכה לפחות שנתיים עד סופה המוצלח, הייתה הרת גורל לדוד ולממלכתו, שהלוא בראשיתה הסתבך בפרשת בת שבע, ובהמשכה בדבר אוריה החתי, **ומתוך כל הסיכוכים שאת מחירים ישלם עוד שנים רבות הוא וזרעו - יילודו, שלמה ומשיח בן דוד**.

הראב"ע, שבוודאי נזרקה בו נבואה, הגדיל ופירש שנקמת ישראל תהיה בארצות ענקיות: "ארץ רבה - ...והיא ארץ ישראל ומדי ופרס!" (והרי לא מצאנו בדוד שום מגע עם אזור המפרץ הפרסי, אלא שפירושו הוצרך לדורות ולדורונו), אם כן יונה זו, יש לה ממה להתירא: יש לה "טל ילדות" בעיית משלה והיא צריכה שבועה לא פחות ואולי יותר מאברהם אבינו ודוד המלך.

על כן תרים ראשה אל מקור חייה, ותגלה כי נקמתה אינה ארצית טבעית, אלא אלוקית נצחית. וכמו סמיכותם של ימי הזיכרון לימי ההודיה, סמך גם דוד את הנקמה על מות קדושי ישראל אל ה"הלל": "הַלְלִינָה - אֲוֵדָה ה' כָּכֵל לְכָב... כַּח מַעֲשֵׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ לְתֵת לָהֶם נִחְלָת גֹּיִם!"

המלך עצמו, שזכו שניהם לשבועה על הבחירה בהם - מול קטרוגים אפשריים, או חלופות ו"הווא אמינות" שונות. יותר מזה: גם לאברהם אבינו וגם לדוד היו חששות וספקות על היותם ראויים לבחירה, עד שנשבוע להם הקב"ה. המדרש ממשיך זאת ליונה:

"הַדָּא הוּא דְכִתְיָב: נָאמְרַי מִי יִתֵּן לִי אֶכְרַר פִּיּוֹנָה אֶעֱיָפָה וְאֶשְׁכְּנָה, לָמָּה פִּיּוֹנָה? לְפִי שְׁפָל הָעוֹפּוֹת בְּשָׁעָה שְׁהֵם יִגְעִים, הֵן נִחְיִין עַל גְּבֵי סָלַע אוֹ עַל גְּבֵי אֵילָן. אֲבָל הַיּוֹנָה הַזֹּאת בְּשָׁעָה שֶׁהִיא פּוֹרַחַת וַיִּגְעָה - קוֹפְצַת בְּאֶחָד מֵאֲנָפֶיהָ וּפּוֹרַחַת בְּאֶחָד מֵאֲנָפֶיהָ. **כִּי גַם לְיוֹנָה, יֵשׁ רַגְעֵי חוֹלְשָׁה וְכַאֲב.**

העוף הבא לשתות את הדם, הוא כנסת ישראל שנמשלה ליונה, שמצוות מגינות עליהן ככנפיה. ומה קורה כשהיא נחלשת? כל העופות נאלצים לחדול ממעופם ולמצוא מנוח בגורם חיצוני, שנותן להם יציבות בעת חולשה. אך ליונה יש טכניקה שונה: היא קופצת (סוגרת, משביתה) אגף (כנף) אחת, וממשיכה לעוף באחרת, ואח"כ מחליפה, וכך אינה זקוקה למשען חיצוני, **אלא מוצאת תמיד את היציבות הפנימית בתוכה, אף בעת חולשה, וכך הולכת ומרוממת את נקודת היציבות הפנימית עד לשובה למלוא כוחותיה.** כך שהיא כל הזמן בבחינת "אעופה - ואשכונה" בבת אחת! לא: אעופה, וכשאגיע אל היעד אז אשכונה, אלא: **גם כשאני נחלשת ונאלצת לשכון, אינני מפסיקה לעוף ואינני מחפשת עוגן חיצוני.**

וכשיונה זו תבוא לנקום נקמתה - נקמת ה': "הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום" - בא גל הדם לשוטפה, ומעורר בתוכה קול מחליש -

פותחים סידור

חיבור מחודש לעבודת התפילה

הרב אברהם אנגל*

ישראל, אלא בלשון הווה מתמשך, אתה כל הזמן גואל ישראל, ואולי כמו שביארנו בביטוי "סלח" שהוא שם תואר, גם כאן נוכל לומר "גאל ישראל" התואר של הקב"ה הוא ה"גאל של ישראל" כל הזמן, בזה הוא עוסק כל הזמן. וכדברי ר' יהונתן אייבשיץ בספרו יערות דבש: "ויתן אדם ללבו כי בכל יום נעשית גאולה, וקב"ה שומע תפילות ישראל, ובפרט תפילת רבים שאינה נמאסת, רק בכל יום עומדים עלינו לכלותנו והקב"ה מצילנו מידם, והיא הגאולה הנעשה בכל יום. לכן קבעו מטבע 'גואל ישראל' לשון הווה, שבכל יום גואל פודה ומציל, ואם כן יש לאדם לשים על לב בעומדו לתפילה כי היא עת צרה ליעקב, ורבים לוחמים עלינו לכלות ולאבד שארית יעקב ח"ו, ואם הוא עת צרה גדולה כזו, איך לא יתפלל על הפדות והגאולה בתם לבב ובדמעות שלישי, כי הלא כפסע בינו לבין המוות. וכשראה כי עבר היום ולא נעשתה מחשבת צרי ואויבי ישראל, ישמח ישראל בעושי כי שמע ה' תפילתו".

את נאקתם... וירא אלקים את בני ישראל וידע אלקים. רש"י מסביר "וידע אלקים" - נתן עליהם לב ולא העלים עיניו. "וידע" הוא לשון קירוב והתקרבות כמו שכתב רש"י (בראשית יח ט) "כי ידעתיו לשון חיבה". אם כן אנו מבקשים - אנא האר פניך אלינו, ואל תעלים עיניך מצרותינו. היה איתנו בענינו- בתוך ענינו. ומתוך כך -

וריבה ריבנו - לריב מוכנו להילחם. אנו מבקשים שאתה תילחם בשבילנו את מלחמתנו, עם אלה שרבים איתנו. מפני שהצרים שלנו הם אויבים שלך, וכשאנחנו נרדפים ונמצאים בצרות הרי זה חילול שמך הגדול לכן אנחנו מבקשים -

וגאלנו גאולה שלמה למען שמך - כשאתה תגאל אותנו ותפדה אותנו מצרותינו, יהיה זה קידוש שמך הגדול והנורא, שלא יחולל בין הגוים.

כי א-ל גואל חזק אתה - אתה יכול לעשות גאולה ונסים מחוץ לטבע, תשדד את מערכות הטבע כפי שעשית ביציאת מצרים.

בא"י גואל ישראל - לא בלשון עתיד יגאל

ברכת גואל ישראל

ברכת גואל ישראל מופיעה כברכה שביעית, אף שבהמשך התפילה נמצא ברכות נוספות העוסקות בגאולה, כמו "את צמח דוד עבדך תצמיח" "ובנה ירושלים". נראה שברכה זו מדברת על גאולתו של האדם הפרטי שמתייסר בצרותיו הפרטיות, ולא על הגאולה העתידה של משיח ובניין ירושלים.

ה"אבודרהם" (עמ' קז) מסביר מדוע ברכה זו סמוכה לברכת סלח לנו והשיבנו: "ואחר כך ישאל סליחה ומחילה על אשר חטא ומרד, ואחר כך ישאל להצילו מצרותיו ומשונאיו, כי 'ברצות ה' מעשי איש גם אויביו ישרים איתו' (משלי טז ז). היינו אחרי שביקש סליחה מהשי"ת בברכת סלח לנו, הוא מקווה שהשי"ת יקבל את בקשתו, והתרצה לו. וממילא עכשיו יגאל אותו מצרותיו כפי שהפסוק מסיים "גם אויביו ישרים איתו".

ראה נא בענינו - אין הכוונה ח"ו שהקב"ה איננו רואה אותנו, אלא בקשתנו: ראה - הפנם את קושי מצבנו את עונינו. כמו שראינו במצרים (שמות ב כג) "ותעל שוועתם... וישמע אלקים

התורה הגואלת

שיחות

הרב צבי יהודה
ליום העצמאות

מדינת ישראל - קידוש ה'

כל ימיו, בירר והעמיק מו"ר הרב צבי-יהודה את עניין תקומת מדינת ישראל, ולימד: שקידוש ה' היותר גדול שבהיסטוריה הוא מה שאנו חיים עכשיו: תקומת מדינת ישראל, חזרת עם ישראל למצבו הבריא, כי כשעם ישראל חולה, כל האנושיות חולה. היה מזכיר את דברי המהר"ל "בנצח ישראל" שגלות עם ישראל מארצו, היא זעזוע של כל האנושות, של כל העולם, של כל העולמים, וכל העולמים שמעל העולמים. ישראל שהולך וחוזר עכשיו לבריאותו זהו הקידוש ה' היותר גדול, כדברי יחזקאל הנביא: "וקדשתי את שמי המחולל בגויים... וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם". רבנו לא התעלם מהבעיות שיש במדינה, אבל לימד: שיש לראות בעין פקוחה מהו הקבוע, מהו הנצחי, מהו המוחלט, ומה הם הדברים הקטנים והחולפים שעליהם נתגבר. אסור שהמבט על המאורעות הגדולים ישובש בגלל קשיים צדדיים, אלה יחלפו במשך הדורות, ופתרון של בעיות אלו, בין הפוליטיות ובין הרוחניות, יופיע רק מתוך ההבנה המרכזית, מי אנחנו ומה קורה אתנו בתהליכי הקץ המגולה.

בשיחתו המפורסמת בשנת תשכ"ז, שלושה שבועות לפני מלחמת ששת הימים - מזמור י"ט, דרש הרב את הפסוק ממזמור ק"ז שאומרים ביום

הרב יורם אליהו
ר"מ במכון מאיר

כתב שדרך הגאולה היא גם כשלא יהיו ישראל ראויים לכך. עצם הופעת הבעל-הבתיות שלנו על הארץ ושברון עול הגויים מעל צווארנו, היא מסימני הגאולה. (ראוי ללמוד שיחה זו בשלמותה, מופיעה בשיחות הרב צבי-יהודה מועדים ב' עמ' 143).

ובשיחה נוספת (שם עמ' 122), מלמד אותנו הרב דברים ששייכים מאוד לימינו אלה: לכאורה צריכים היינו לקיים ימים של שמחה וחגים מיוחדים על כל נס ונס שקרה לנו בחסדי ה', אבל כמו כשיש כמה סוגי פירות ומברכים על כולם "בורא פרי העץ", כך עלינו לשמוח ביום העצמאות, ולכלול בו את שמחתנו על כל הניסים הכרוכים בבניין הארץ. (ובשנה זו על אחת כמה וכמה צריכים אנו להודות על הניסים הגדולים שעניינו רואות, בזכות הקמת מדינת ישראל וקידוש ה' היוצא ממלחמתה בזרוע הרשע בעולם).

כל טרקטור וכל טנק וכל אווירון המבצר את המדינה, יש בו קדושה אלוהית, כל חלק וחלק זהו גילוי של התוכן הלאומי האלוהי של קדושת ישראל. הרב לא מתעלם מהבעיות והקשיים: אמנם עוד לא נכבשה לנו כל הארץ, גם הכמות וגם האיכות של שלטוננו על ארצנו טעונות עוד השלמה ושכלול, אבל הקמת המדינה זוהי התגלות מלכות שמים, ועלינו להרבות בשמחה על שזכינו להיות בארצנו העצמית, ותקווה שיתקיימו דברי חז"ל הקדושים, המשיח בוא יבוא, והגאולה תהיה שלמה. "זה היום עשה ה'", - לא אנחנו עשינו, אלא ריבונו של עולם הוא שעשה את היום הזה. אין כאן מקרה, אלא סידור אלוהי. לכן "נגילה ונשמחה בו".

בשורת הנגעים בארץ ישראל

עומק הפרשה

הרב און טרבליס ר"מ במכון מאיר

בהן קדושה ממילא לא יכולה להיות בהם טומאה. לפי זה בפרשת הנגעים יש בשורה על הקדושה ששורה כעם ובארץ ישראל.

אך מציאות הנגעים מורכבת, ומלבד סיבת העוונות התורה רומזת שלנעצי הבתים סיבות נוספות. "ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם". המשמעות הפשוטה בפסוק שה' יתן לכתחילה נגעים בבתים בלי שקדם להם חטא. ויתרה מזה נאמר "ונתתי" לשון מתנה, שבנגעי הבתים יש מתנה ובשורה טובה לישראל. ואכן רש"י מביא את דברי חז"ל שהאמורים הטמינו אוצרות בבתים, וכדי לחשוף את הכסף והזהב המוסתרים שלח ה' נגעים שיגרמו להריסת הבית ולמציאת האוצרות. אך הזוהר הקדוש מקשה שאם זו הסיבה, מדוע לאחר הריסת הבית מצווה התורה להביא אבנים חדשות ועפר חדש, ולא פשוט מאפשרת להחזיר את האבנים והעפר הראשונים. לכן חושף הזוהר סוד גדול שמסתתר בנגעי הבתים בארץ ישראל. האדם פועל בעולם לא רק במעשיו אלא גם בדיבורו ובמחשבתו. המעשים הגשמיים המשך המאמר בעמוד 4 <

לגרם לאדם לחשוב שהוא השיג את רכושו בכוחו ועוצם ידו. הוא רואה את עצמו כבעל ההצלחות של עצמו וסוגר את ליבו, ומתוך כך את דלתו, בפני הזקוקים לעזרה. "ובאשר לו הבית"³, מי שמרגיש שלו בלבד שייך הבית ושוכח את בעל הבית האמיתי של העולם ושל ביתו. משום כך ההזאה על הבית היא על המשקוף שהוא פתח הבית, לרמוז לאדם שהתיקון שלו יהיה בכך שיפתח את ביתו לרבים⁵.

הרמב"ם⁶ מוסיף להעמיק שנגעי הבתים מבררים את מעלתם של ישראל. נגע שפוגע בגוף אפשר להסביר כתופעה טבעית שנובעת ממחלה או זיהום. אך נגעים בבגדים או בבתים אי אפשר לטעות שהם באים בדרך הטבע, אלא באים בהשגחה האלוהית על ישראל, וכן הם מבררים את מעלת ארץ ישראל. "והנה איננו נוהג אלא בארץ שהיא נחלת ה', שלא יבוא הענין ההוא אלא בארץ הנבחרת אשר השם הנכבד שוכן בתוכה". רק במקום שיש קדושה יש גם אפשרות של טומאה. לכן בשאר ארצות שאין

אחד המקומות בהם יכולה להיות צרעת הוא ביתו של האדם. ה' מבשר לישראל שכאשר יגיעו לארץ ישראל יתחיל סדר חדש של צרעת הבתים, ולרפואתו נדרש תהליך שכולל את ניתוח האבנים והעפר והחלפתם באבנים אחרות.

לצרעת הבתים יש כמה רבדים. ההבנה הפשוטה שהצרעת באה כעונש על האדם בעיקר על עוון לשון הרע, לעיתים בגופו לעיתים בביתו ולעיתים בבגדיו. המדרש¹ מסביר שאין בעל הרחמים נוגע בנפשות תחילה. ה' מתחיל לעורר את האדם שעליו לתקן את מעשיו ודיבוריו על ידי נגעים בביתו. אם האדם אינו מתעורר הנגע מתקרב לגופו ועובר לכגדיו, ואם גם זה לא הועיל הנגע פוגע בגופו ממש. זה לימוד גדול שגם בנגעים ובעונשים שבאים מה' ניתן לראות את רחמיו של ה'.

אמנם יש שנגעי הבתים באים עליו בייחוד בעוון צרות העין. אדם בעל רכוש רב יכול לשכוח מי נתן לו את עושרו, כפי שמודגש בפסוק "בבית ארץ אחוזתכם", בתים גדולים כאחוזת יכולים

הוי עז כנמר... לעשות רצון אביך שבשמים

הרב יואב מלכא

מחגב צנוע לנחיל ארבה הרסני

החגב המצוי הוא יצור ירוק, יחידני ומתבודד, חי בשקט, ואינו מזיק. אך בטבע מתרחש פלא ביולוגי מצמרר: כאשר נוצרת "צפיפות יתר", החגבים מתחככים פיזית זה בזה. המגע ברגליהם האחוריות גורם לזינוק ברמת "הורמון האושר" במוחם (סרוטונין). ש"פוקד" עליהם לעזוב את הבדידות ולהפוך לנחיל. תוך שעות ספורות, החגב הביישן משנה צבעו לצהוב-שחור עז. גופו מתקצר, שרירי התעופה שלו גדלים ותיאבונו הופך לבלתי נשלט. הוא הופך מחגב לארבה. ומעתה הוא חלק מנחיל הרסני שזולל ומחריב שדות שלמים.

נגע הצרעת:

הצרעת אינה סתם מחלת עור, אלא סימן חיזוני לריקבון פנימי שנולד מ"לשון הרע". כמו הארבה, הכל מתחיל ב"חיכוך חברתי" לא נכון. כאשר אדם מתחיל "להצטופף" בחיי האחר - לחטט ולרכל - הוא עובר שינוי פנימי. הצרעת היא "הצהוב-שחור עז" של הארבה. זהו האות הפיזי שהופך את האדם מיצור החי בצניעות ובמגע חברתי מאוזן, לכוח מחריב קהילות וקשרים. בידוד המצורע: "...בדד ישב מחוץ למחנה מושבו" נועד לעצור את ה"נחיל" ולמנוע מהדיבור המזיק להדביק את הסביבה, ולאפשר לאדם לשוב לצבעו המקורי, השקט והמצמיח.

לא המדרש עיקר...

- הארבה נולד כאמור מחיכוך יתר. לכן חשוב וקריטי להציב גבולות. נשאל את עצמנו: "האם המידע שאותו אני צורך, באמת שייך לי?". אם הוא רק "רעש צפוף" ומיותר אודות אחרים - נתרחק מיד!
- לפני שנוציא משפט על אדם אחר, נדמיין שהמילים משנות את צבע עורנו. האם היינו רוצים שהעולם יראה עלינו את מה שאנו עומדים להגיד? אם לא - זהו אות שהדיבור רעיל.
- הארבה רותם את עצמת שריריו להרס, אנו נרתום את "שרירי הדיבור" לבנייה וחיבור. תקשורת מקרבת ושיתוף חיובי הם ה"נוגדן" העוצמתי ביותר לצרעת; הם הופכים את הכלי שעלול להחריב, למקור של ריפוי.

פָּנְגַע נִרְאָה לִי צפורה רוזנברג

שְׁתֵּי צְפוּרִים
מְסַמְּלוֹת טְהוֹרָה
מִיְהִירוֹת וְנֶאֱוָה
מִקְלָקוּל וְיִגְיָעָה
בְּרִקְמָה עֲדִינָה
שֶׁל שׁוֹנוֹת בְּחֻבְרָה

רְאוּי שְׁנִמְתִּין
נִשְׁתִּיק מִשְׁטִין
בְּדָד יִשֵּׁב מִחוּץ
נִבְחַן מִה נְחוּץ
נִחְשָׁב מְסָלֹל
מִחֻדָּשׁ

אִם לֹא נִתְעַשֶׂת
וְלֹא נִתְאַחַד
אָבֵן מִקִּיר תִּזְעַק
בְּגָד יִתְבַּלֶּה עַד דָּק
גּוֹפְנוֹ יֵאָדִים
נִפְשָׁנו תִּחְוִיר

בְּהִלְבֵּנת פִּינִים
מְכַלְמָה וּבּוֹשָׁה
נִהְפָּךְ מִצְרָעִים
קָבַל לַעֲג עֲמִים
נִחְוָה כְּאֵב נִגְעִים
צוֹרְבִים מְדַמְּמִים
אִז נחלם בַּגְּעִיגוּעִים
עַל חֲזָרָה לְבִתִּים
עֲמוּסֵי טַל חַיִּים
רַעֲנָנִים בְּרִיאִים
כְּמֹה רְחוּקִים
צוֹרְבִים מְדַמְּמִים
בְּפִינוּ וּבְלִבְנוּ
לְעֵשׂוֹת

לתגובות ziporaz@gmail.com

לטלפנייה המתחדשת במכון מאיר

דרושים/ות טלפנים/יות למעור התרומות

שכר בסיס + בונוסים, משמרות אחה"צ/ערב

מעוניינים?
שלחו טמס 052-5121946

להשראת השכינה על עם ישראל. וזה צעד חשוב
נוסף בקידום הגאולה הפלאית שמתרחשת במדינת
ישראל.

1. ויקרא רבה פרשה יז, ד
2. עיין כלי יקר יד, לד
3. ויקרא יד, לה
4. ערכין טז.
5. משך חכמה ויקרא יד, נד
6. ויקרא יג, מז
7. יד, לד
8. תרועה דף ג.

המשך המאמר מעמוד 3 של הרב טרבלסי <
שהאדם עושה הם חלק ממכלול. מה שמעצב
את המעשה הוא לא רק הפעולה הגשמית אלא
גם ואולי בעיקר הכוונה במעשה והמחשבה של
הפועל בה. הכנענים בנו את בתיהם מתוך כוונות
שליליות של עבודה זרה, ולפי הזוהר הזכירו
בפיהם את שמות העבודה זרה כדי שהטומאה
תשרה בבתיהם ובעריהם. בניה כזו מחזקת את
תרבות החיים השפלה והטמאה שרצו הכנענים
להנחיל בארץ. לכן ה' נותן לנו במתנה את נגעי
הבתים. כדי שנשבור את הבתים שנבנו ביסודות של
רוע, ונבנה אותם מחדש באבנים של טוב. ומשום כך
בסדר הנוכת הבית נוהגים לקרוא את דברי הזוהר
הללו, שמדברים על חשיבות הדיבורים והכוונות
הטובות שעליהם יתיידי הבית שחונכים, שיהיה
כלי לתורה ולהופעת הטוב בעולם. ומוסיף הזוהר
להסביר שאת האוצרות שהטמינו האמוריים
העניק ה' לישראל כדי שיוכלו לממן את בניית
הבית החדש שעליהם לבנות לאחר הריסת הישן.
כשניגשים לבנות את ארץ ישראל שהיא נחלת
ה' צריך לזכור את דברי הזוהר. בניין ארץ ישראל
בישובים ובאתרים חדשים הוא התקיימות חזון
הנביאים והגאולה. צרעת נגעי הבתים בארץ
ישראל מלמדת שצריך להוסיף לכל הבנייה
והפיתוח גם תודעה וכוונות נכונות. שארץ ישראל
תהיה מקום להופעת הטוב האלוקי השלם, וכלי

יום היינו
ליום הולדת 75 לישראל

שני | 2 באייר 20/4 | מאהל הגבורה ירושלים

התנסות	19:45
תחילת הטקס	20:00
זונדים, שרים וחספדים	20:50

בהשתתפות
משפחות הגבורה
ועמית סגל

יצר לנכון יום היינו מפורסם בנפרד

פניהם איש אל אחיו

בירורים במהות הקשר הזוגי
מאת הרב יונתן לוי - מחנך,
מוסמך לרבנות, מדריך חתנים
ומלווה הורים ונערים מתבגרים.

מחבר הספרים:

'סודות החינוך' - הדרכות
חינוכיות להורים למתבגרים.
'מתבגרים בקדושה' - הדרכות
מעצימות לנער המתבגר.
'נעים הליכות' - בירורים בתיקון
המידות.

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר החדש: www.ChavaBooks.co.il

ניתן להשיג את כל ספרי החוצאה
בידני ספרים רח' אבן ישראל 3 ירושלים

למשואה

"בשואה היינו חיה מוכה שהשמיעה זעקה של ייסורים. היום יש לנו מדינה חזקה מאי פעם שמשמיעה שאגה של עוצמה".
לדמות הרב הראשי של הצבא העברי

מידי הצינונים. ברוך ה' נחלתי הצלחה בעמדה". בעצם, הרב גורן היה אולי המזרע הראשון לצינון...

לתפארת מדינת ישראל

אחד השינויים הגדולים בתפיסה הביטחונית של ישראל במלחמה הגדולה הזאת, היא של הרבה יותר יוזמה ותעוזה. יותר התקפיות וחתירה להכרעה. במילותיו של ראש הממשלה נתניהו בנאומו בפתחת יום השואה: "היום העם שלנו משיב מלחמה שיערה לצורנו. בשואה היינו חיה מוכה שהשמיעה זעקה של ייסורים. היום יש לנו מדינה חזקה מאי פעם שמשמיעה שאגה של עוצמה". ובעיקר - התחושה החדה, שהבהירות והאמונה בצדקת הדרך חזרו להיות עמוד האש ועמוד הענן שלפני המחנה שלנו. בניגוד גמור לציוויליזציה המערבית השוקעת והמתפוררת. כפי שהיטיב לחדד ראש הממשלה בהמשך דבריו: "אנחנו מגינים על אירופה. אירופה ששכחה כל כך הרבה דברים מאז השואה. היא יכולה ללמוד מאיתנו הרבה דברים ובעיקר את הדבר העיקרי: את האבחנה החדה בין טוב ורע שמחייבת ברגע האמת לצאת למלחמה למען הטוב, למען החיים. אירופה, שנשבעה לאחר מלחמת העולם להגן על הטוב, נגועה היום בחולשה מוסרית עמוקה. אירופה מאבדת שליטה על זהות שלה, על הערכים שלה, על המחויבות שלה לשמור על הציוויליזציה מפני הברבריות. אבל את המחויבות הנצחית הזאת ישראל אינה שוכחת".

כי מה שגרם לרב זרביב להמשיך ולחזור שוב ושוב על מה שמדינה שלמה אמרה ללא כל פקפוק מיד לאחר הטבח הנורא של שמחת תורה, היא העובדה שהתודעה שלו לא מונעת רק מרגש חולף, אלא מושרשים עמוקים של תודעה יהודית איתנה. הוא יודע תמיד את מה שאחרים מבינים רק ברגעים נדירים ומזעזעים של התפכחות כואבת.

באותם ימים, בחודשים שלפני קום המדינה, הציגו הרב הראשי הרב הרצוג, הרב מימון ובהמשך גם האלוף דוד שאלתיאל, מפקד העיר, את התפקיד של הרב הצבאי הראשי לרב גורן. "החליטו בעצה אחת להציע לי מינוי כרב הראשי של הצבא העברי. זה היה התואר, כפי שהגדירו אותו ברבנות הראשית ובמפקדה של "ההגנה" שניהלה אז את המאבק על ארץ ישראל". בהתחלה הרב גורן סירב בתוקף, כי הוא הרי בא להילחם, לא להיות רב, אבל לבסוף נענה להצעה והשאיר, כמו שאומרים, היסטוריה.

השם הזה דווקא מצא חן בעיניי מאוד; לא רק צבא ההגנה אלא הצבא העברי; שנמצא מעבר אחד כשכולם ניצבים הרחק מהעבר השני; ברמה הערכית, המוסרית והמקצועית. שנזכה למינויו של הרב זרביב גם לרב הראשי של הצבא העברי. ולתפארת מדינת ישראל!

מהרגע שבו עלה שמו של הרב אברהם זרביב כמועמד להשאת משואה בטקס יום העצמאות ה-78 החל, כצפוי יש לומר, מחול שדים סביבו, בעיקר מנציגי התקשורת הישנה, זו המכנה את עצמה "ממלכתית". כמוכן שדמות 'שנויה במחלוקת' כמו זו של הרב זרביב, שמעבר להיותו רב ודיין בבית הדין הרבני בתל-אביב גם שירת למעלה מ-470 ימי מילואים, והציל חיי לוחמים רבים באמצעות דוקטרינת ה'זרובוב' שלו, לא ראוייה בעיני מי שדיבורים על התיישבות בעזה, הפיכת בתי עיר הרשע לעיי חורבות, נתפסים בעיניהם כלא 'ממלכתיים' מספיק.

הרב זרביב מהווה, כך נדמה לי, את מה שניתן לכנות הממלכתיות החדשה. זאת שנושאת שם שמים בפשטות וללא כל מבוכה; זאת שמאחדת בטבעיות בין ספרא לסיפא, בין תורה לבין שירות צבאי, ודווקא בצדדים הפחות זוהרים והיותר סזיפיים וקשוחים של השירות הצבאי: לוחמי הצמ"ה (=צייד מכני הנדסי) המסורים; באהבה הטבעית לעם ישראל; בהבדלה הברורה בין אויב לאוהב, ובין טוב לרע. כל אלה הם מסממניה של הממלכתיות החדשה. בכך אולי יותר מכל דמות אחרת, מבטא הרב זרביב את הרוח החדשה שנושבת במפרשיה של מדינת ישראל, עם הגיעה לשנתה ה-78, ומובילה אותה, בעזרת השם, לחוף מבטחים.

מזמור ע"ח (78) בתהלים סוקר את ההיסטוריה של דברי ימי ישראל, הניסים הגדולים שליוו אותנו כשהיינו ראויים לכך, והדין הקשה שפגע בנו כשנפלנו לשפל תחתית. המזמור נחתם בדחיית אפרים ובחירת יהודה: "וַיִּמָּאֵס בְּאֶהָל יוֹסֵף וּבְשֹׁבֵט אֶפְרַיִם לֹא בָחַר, וַיִּבְחַר אֶת שֹׁבֵט יְהוּדָה אֶת הַר צִיּוֹן אֲשֶׁר אֱהָב" (פס' טו-סו).

בספר "לחיות תהלים", מתורתו של הרב חנן פורת זצ"ל לפרקי תהלים, חותם עורך הספר יהודה עציץ את ביאורו של הרב חנן למזמור הזה במילים: "אבל לעתיד לבוא - 'וַיִּבְחַר אֶת אֶפְרַיִם וַיִּבְחַר יְהוּדָה יִכְרְתוּ אֶפְרַיִם לֹא יִקְנָא אֶת יְהוּדָה וַיְהוּדָה לֹא יִצַּר אֶת אֶפְרַיִם' (שעיהו יא, ג)... "כי כאשר מסתכמים הדברים בשלב ה'אתחלתא' של בן יוסף - עדי כדי אובדן דרך וסכנת מוות ממש - אזי שואב הוא עזרה ומקבל הצלה מאורו... של בן דוד..." (עמ' 335). כדוד המלך בשעתו, מחלצת דמותו של הרב זרביב וההולכים בעקבותיו, תרתי משמע, את ממלכתיותו של משיח בן יוסף ששקעה בחול עד כדי אובדן דרך וסכנת מוות ממש.

אבל טקס הדלקת המשואות, עם כל חשיבותו, איננו כל הסיפור.

המזרע הראשון לצינון

הרב זרביב לא רק צריך להשיא משואה לתפארת מדינת ישראל, אלא לעמוד ככהן משוח מלחמה המחזק את הלוחמים לפני היציאה לקרב, או בתפקידו הנוכחי בימינו כמו הרב הצבאי הראשי. כמו הרב גורן בזמנו, יש בכוחו של הרב זרביב ליצור מודל חדש ופורץ דרך של לוחם ותלמיד חכם שנוסף בלוחמים ביטחון ואמונה בצדקת הדרך.

הרב שלמה גורן זצ"ל, הרב הצבאי הראשון שהיה כבן שלושים במלחמת השחרור, סיפר על תחושותיו באותם ימים: "אנחנו גרנו בקצה הדרומי של העיר, ממש על הגבול של קטמון והערבים. אני ישבתי וכתבתי את הספרים, והנה בכל בוקר ראיתי מאות מגויסים הולכים ותופסים עמדות על הגבולות שלנו... יהודים מבוגרים וצעירים הלכו, ואני חשבתי לעצמי שהם הולכים להגן על חיינו ומוסרם את נפשם, ואילו אני יושב וכותב ספרים. חשבתי לעצמי - איזו הצדקה יש לי, אדם צעיר, שאחרים יגנו עלי? וכי יש בדבר הזה צדק? זה יושר? שאחרים יגנו עלי?" (מתוך הספר בעוז ותעצומות עמ' 111) הרב גורן קיבל עמדת מקלע ליד סן-סימון. "בעמדה הזאת עמדת מול חיילים משלוש צבאות: חיילים מהצבא המצרי, חיילים מהצבא הירדני של הלגיון הערבי וחיילים עיראקים שפלוש לארץ כדי לעזור לכבוש אותה

הבנים שבים לגבולם

בתכנית השבת:

שיעורי תורה מפי ראש הישיבה הרב אליהו אלקסלסי שליט"א ומפי הר"מ אילון צרפתי.

- סקירה מרתקת על ההתיישבות היהודית המתחדשת בבית לחם וההתפתחויות האחרונות באחיזה במקום.
- עונג שבת בבית משפחות האברכים מגרעין ההתיישבות.
- תפילות מרוממות, סעודות שבת משותפות ואווירה שיבתית חמה.

אם אתה בחור אידיאליסטי המחפש מקום משמעותי לגדול בתורה, אתה מוזמן אלינו-

לשבת שבו"שים

בשבת פ' אחרי-מות-קדושים, ח' אייר, בשערי ירושלים, בצמוד לצינון רחל אמנו, אנו זוכים להקים קומה חדשה של תורה והתיישבות.

פחדים מוסתרים לקראת נישואין שניים (ג')

לאחר המאמרים על חג הפסח, אני חוזרת להשלים את המשך המאמרים, (הרצון לנישואין שניים והפחדים המתעוררים, א' ו ב'). הכתיבה היא מינימאלית ותפקידה לעורר את האדם לבדוק את עצמו ומצבו לקראת פרק ב' ולבחור את דרכו. מעבר לפחדים שמנינו במאמרים הקודמים שהם פחדים אובייקטיביים, מתוך מציאות מורכבת של זוגיות שניה, ישנם פחדים אישיים סובייקטיביים, בהתאם לאישיותו של האדם.

מי שלא מודעים לפחדים החסויים ונכנסים לקשר בתחושת "היה בסדר", רוב הסיכויים שגם הזוגיות השנייה לא תצליח. פנתה אלי אשה שנכנסה לזוגיות שניה, מתוך תמימות שהפעם היא תצליח, מבלי לבדוק את חלקה בזוגיות שהתפרקה. הסתבר שהיא אישיות מרצה, גם בזוגיות הקודמת. היא היתה בטוחה שהיא עושה רק טוב, בכך שהיא מתאימה את עצמה לבעלה, גם השני. לכן הקדישה את חייה לצורכי בעלה ולא הבינה למה הוא מזלזל בה. הוא מתייחס אליה כאל עוזרת בית ואינו מעוניין בקרבה אינטימית. הילדים הגדולים שלה שמתארחים אצלה מידי פעם, מעירים לה שהיא "סמרטוט" שלו כהגדרתם, והיא לא מבינה למה הוא לא מעריך אותה על כל הנתינה שלה. לקח לה זמן לקלוט שכדי לקבל הערכה, היא צריכה להיות בעלת ערך עצמי, ללא תלות באחר. התחלנו לעבוד על הערך העצמי, מה שגרם לבעלה להתקומם, כי כבר לא קיבל תנאי שירות כהרגלו והיא נבהלה ופחדה שיעזוב אותה. הפגישות שלנו מתנהלות כעת, על גילוי חסמים וטראומות שיצרו אישיות

מרצה.

אילו פחדים נמצאים בתת מודע? -

פחדים סביב ערך עצמי ואהבה

• פחד עמוק בפנים שאני "לא מספיק" או "לא ראוי", לזכות באהבה יציבה. "עובדה שלא הצלחתי בנישואין. איך אוכל להאמין שמגיע לי זוגיות ואהבה יציבה?"

• פחד שלא יאהבו אותי אלא רק אם אתאים את עצמי לאחר. שאם לא אתאים את עצמי, יגידו שאני עקשן/שתלטן/אנוכי...

• פחד שכשיכירו אותי באמת, הקשר הזוגי ייגמר. ייתכן שקיימת חרדת נטישה ולכן אחד מבני הזוג נוטש לפני שיינטש ע"י האחר. כי איך אפשר להאמין שקשר זוגי עשוי להיות ארוך ויציב?

הגיע אלי גבר לאחר גירושין קשים וסיפר שאינו מצליח ליצור קשר זוגי בריא. הוא כל כך משתדל להיטיב לבת הזוג והוא מתוסכל מכך שהן נוטשות אותו. תוך כדי הבירור, הסתבר שיש בתוכו פחד נטישה מילדות ולכן הוא נצמד מאד לבת הזוג ונותן ללא גבול ומידה, רק כדי שישארו איתו. הוא לא היה מודע לכך שהנתינה המוגזמת שלו, מרתיעה את הבנות והן מפרשות אותה כניסיון לשלוט עליהן. הרצון שלו לקשר, עד כדי אובססיה, לא מותיר מקום לבנות הזוג, והן נוטשות. עבדנו על שורש הנטישה בילדות ועל גבולות הנתינה וכיצד הוא לומד להתגבר ולאזן את עצמו ולתת מקום של בחירה ונוכחות לבת הזוג. בזמן התהליך, הוא לא התנסה בהיכרויות נוספות, על פי עצתי. זה היה אמנם תהליך ארוך, אך השתלם בסופו של דבר.

- פחדים שמטרתם הגנה עצמית
- לא ייתכן שקיים באמת טוב. אם יהיה טוב מדי - משהו רע יקרה. אם הזוגיות נינוחה ושקטה, אולי מסתתר בה משהו קשה שנסתר ממני. וכן, היציבות מפחידה, כי היא לא מוכרת. וייתכן שהדרמה והמאבקים, זו זוגיות אמיתית, כי היא מוכרת יותר מהשקט, מה שמוביל בהכרח לחוסר יציבות.
- פחד משחזור מצב זוגי לא מודע
- פחד שנמשוך לחיים, שוב את אותו סוג קשה, כי לא מכירים סוג קשר אחר, נכון יותר. ובלי לשים לב, נחזור לדפוסים ישנים לא רצויים.
- פחד שאנחנו "מתוכנתים" לאותה תוצאה. אז אולי זה בכלל לא בשליטתנו.
- ואם אין באמת שליטה, אז נזהרים יתר על המידה. לא מתקרבים באמת ונשארים במצב של תקיעות, כי לא מגיעים ליצירת זוגיות חדשה.
- פחד "להיעלם" בתוך הקשר לאט לאט, מבלי להרגיש.
- פחד לא לזהות בזמן שמשוהו לא טוב קורה ולגלות את הבעיות, כשכבר מאוחר מידי.
- פחד שאפספס דגלים אדומים עוד לפני הנישואין, כדי לא ליפול לאותה מלכודת.
- פחד שלא אצליח לבחור נכון גם הפעם. כי מי מביטח לי שאחרי החתונה, הקשר הזוגי לא ישתנה... הרי זה מה שקרה בעבר.
- הפחדים הם כמו בורות נסתרים שיש בדרך שאם לא מודעים אליהם, יש סיכון ליפול בהם. בשבוע הבא אוסיף פחדים נסתרים ואכתוב גם מהי הדרך להכיר אותם ולהיבנות דרכם.

אנו מכריזים בזאת...

ה' באייר תש"ח - פתאום קמה מדינה, נס - פתאום ריבונות. מבט בפרשיות תזריע ומצורע, ובעיקר בתהליך הארוך שעובר המצורע בדרך חזרה אל המחנה, מגלה סוד חינוכי: **סוד ההדרגתיות.** אנחנו חיים בעידן של "כאן ועכשיו". אנחנו רגילים ללחוץ על כפתור ולקבל תוצאה. הנטייה הזו מחלחלת עמוק גם אל תוך הבית. אם ראינו "נגע" אצל הילד - בין אם זו התפרצות זעם, קושי חברתי או סתם ירידה במוטיבציה - אנחנו רוצים פתרון מידי. אנחנו רוצים "והנה נרפא הנגע" עוד קודם הגעת הכהן...

התורה מלמדת אותנו משהו הפוך. תהליך הטהרה של המצורע הוא מסע סבלני ומדורג: הסגר ראשון, הסגר שני, טבילה, גילוח, ורק אז - חזרה למחנה. למה זה כל כך ארוך? כי שינוי אמיתי בנפש, כזה שבונה עצמאות וחוסן, לא יכול לקרות בקפיצות. הוא קורה "קמעא קמעא".

הילד הוא מדינה בתהליך הקמה

יום העצמאות הוא הזדמנות להזכיר לעצמנו שמדינתנו לא נולדה ביום אחד בתש"ח. היא נבנתה לאורך עשרות ומאות שנים של עבודת אדמה, בניית מוסדות וחיזוק הרוח. גם בחינוך, הילד שלנו הוא "מדינה בהקמה". העצמאות שלו לא מתחילה ביום שבו הוא עוזב את הבית, אלא בכל יום שבו אנחנו מאפשרים לו לעבור את תהליך ה"טהרה" הפרטי שלו בקצב הנכון. כשאנחנו רואים קושי אצל הילד, התגובה

הראשונית שלנו היא לעיתים בהלה. "איך זה קרה לו?", "מה זה אומר עליו / עלינו?". הפרשיות מלמדות שהכהן לא נבהל. הוא מתבונן, נותן זמן. מבין שהנגע הוא לפעמים רק תחנה בדרך לטהרה גדולה יותר. איך הופכים את התובנה הזו למעשה ביומיום החינוכי?

1. **להסכים ל"זמן ההסגר":** לפעמים הילד עובר תקופה "סגורה" - הוא פחות משתף, הוא יותר מכונס בעצמו. במקום ללחוץ עליו ב"אש זרה" של דרישות והוקים, נסו לתת לו את המרחב. לפעמים השתיקה שלכם, כמו "וידם אהרון" בפרשה הקודמת, היא בדיוק מה שהוא צריך כדי לעבד את הדברים מבפנים.
2. **להגות את הניצחונות הקטנים:** בספירת העומר אנחנו לא סופרים רק "חמישים יום", אלא כל יום בנפרד. בחינוך, אל תחכו שהילד יהיה "טהור לחלוטין" או "עצמאי לגמרי". חגגו את הצעד של היום. את המילה הטובה שהוא אמר לאחריו, את המאמץ הקטן שהוא עשה בשיעורי הבית. אלו הלבנים שבונות את בניין העצמאות שלו.
3. **עין טובה:** הכהן הוא זה שמכריז על הטהרה. כהורים, יש לנו תפקיד "כהני" - להאמין בטבע הטהור של הילד גם כשיש עליו נגעים חינוכיים. כשאנחנו משדרים לילד שאנחנו רואים את הכוח שלו ואת היכולת שלו להחלים ולצמוח, אנחנו מעניקים לו את העצמאות האמיתית ביותר -

שאלות בפרשה

1. באיזה יום עורכים ברית מילה לתינוק?
2. מה מביא המצורע ביום טהרתו?
3. אם המצורע הפך כולו ללבן בגלל הצרעת - מה דינו?
4. תנו 2 סוגי צרעת נוספים מלבד צרעת הגוף?
5. מה פירוש המילה 'פשה'?
6. מהי משמעות הביטוי שהנגע 'פרח'?

כוחן של מלים

בפרשיות השבוע "תזריע" ו"מצרע", אנו לומדים על מחלה מיוחדת שנקראת "צרעת". הצרעת היא לא סתם פריחה רגילה על העור, אלא סימן מהשמים שנועד ללמד את האדם שעור חשוב. חכמינו מסבירים שהצרעת הגיעה בדרך כלל בגלל "לשון הרע" - כשאדם דבר מלים רעות על חברים שלו.

התורה מספרת שכאשר אדם גלה שיש לו צרעת, הוא היה צריך לצאת מחוץ למחנה ישראל ולשבת שם לבדו עד שיתרפא. למה דוקא ענש כזה של בדידות? ההסבר פשוט: כשאדם מדבר לשון הרע, הוא מסכסך בין חברים ומרחיק אנשים זה מזה. לכן, התקוו שלו הוא להרגיש בעצמו מה זה להיות רחוק ובדוד. מכאן אנו לומדים כמה כח יש למלים שלנו! מלה רעה יכולה לפגוע ולהכאיב כמו מכה, אבל מצד שני, מלה טובה יכולה לרפא ולשמח לב של חבר. כשאנחנו משתמשים בדבור שלנו כדי להחמיא, לעודד ולומר תודה, אנחנו מחברים בין אנשים ובונים חברות אמיתית.

במקום לשבת "מחוץ למחנה", בואו נדאג תמיד להשתמש בכח הדבור שלנו כדי להביא שלום ואהבה לתוך הכתה, המשפחה והחברים. ככה נהיה תמיד ביחד!

יש, ערוץ הילדים

המחנה הפרשה

מצאו למחנה התמונות הנכונות

חידה

מה ההבדל בין צבע ה'ירקרק' בלשונו ל'ירקרק' שבתורה?

המלצה השבוע

השבוע יחול **יום העצמאות**, היכנסו לדף יום העצמאות באתר **ערוץ מאיר לילדים** ותהנו משפע של תכנים ליום המיוחד!

איזו חיה הכי נאמנה ולא תעזוב אותך אף פעם?
 יתוש...
 הידעת? אי אפשר לנשוט תוך כדי חיוך. סתם, רק רצייתי שתחייכו קצת...
 אמא: 'צנדי לחתוך לך את התפוח ל-2 או ל-4?'
 צנדי: 'ל-6 ואפילו ל-8. אני עצמ רעב...'

הברייאה

מאת יוסי שחר.
 להזמנת סדנאות קוחקים: 0549-256994

<p>טל נוצר כאשר אדים באוויר מתקררים בלילה והופכים שוב לנוזל.</p> <p>אופס, שכחתי את הסוודר! אני קופא כאן!</p>	<p>בכל בוקר, העולם מתעורר נקי ומכוסה בטיפות מים זעירות. זהו הטל!</p> <p>הכל רטוב! מי השאיר את המטרות פתוחות כל הלילה?</p>
<p>כמות הטל תלויה בלחות, בטמפרטורה בטמפרטורה ובכיסוי עננים. לילה בהיר וקר מביא הרבה טל.</p> <p>היום נמדדו רק שלוש טיפות, איזו קמצנות!</p>	<p>טל הוא מקור מים חיוני, במיוחד באזורים יבשים, ומספק שתייה לצמחים ולחיות קטנות.</p> <p>מיץ תפוזים טבעי... בערך.</p>

הידעת? במדבריות יבשים, צמחים וחיות מסוימות שורדים כמעט אך ורק בזכות הטל הלילי, שהוא מקור המים היחיד שלהם. פלא הברייאה!

נשמה אחת היא המחיה את המדינה ואת המקדש בישראל... וכן הוא הצביון השלם של נשמת לאומנו. אין חצאיות, אין חלקיות ואין תוכנים של פירוד במהותה של אותה הנשמה הגדולה של האומה אשר קדושת האחדות היא כל חייה כל יסודה וקיומה "אתה אחד ושמך אחד ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ". ועל כן קולו של יעקב הוא הבוקע ועולה בצורתו המאוחדת מכל השדרות אשר בתנועת הכלל ושאיפותיו בישראל. קול הכורם והיוגב על אדמת ישראל וקול התורה והתפלה באהלי יעקב עד קול הזמרה הנאצלה אשר בהיכל ד', קול אחד הוא בתוכיות הוייתנו... מאמרי הראיה / החדש במדינה ובמקדש

על סדר היום

הרב שלמה אבינר

חג הפסח, מזה אנו למדים - מסביר החתם סופר - שהוא הדין בכל ההצלות הדומות (שו"ת חת"ס אור"ח סי' רח, יו"ד סי' רלג).
שאלה: מדוע לא קבעו יום העצמאות על עולי בבל בזמן עזרא ונחמיה?
תשובה: לא קבעו יום העצמאות כי לא היתה להם עצמאות. רק בחנוכה קיבלו עצמאות ולכן חנוכה היא יום העצמאות השני.

הרב חגי לונדין

ר"מ במכון מאיר

ישראל, לידתה ופריחתה של מדינת ישראל, אולי הפלא הגדול בהיסטוריה, מעורר אמוציות קשות אצל חלק מהישראלים. הפלא הנוכחי של שלוש השנים האחרונות שבו הופכת מדינת ישראל למעצמה אזורית רק מעורר אצלם עוד יותר ייאוש ועוד יותר נרגנות.
על מחשבות מעין אלו צריך להביא קרבן כפרה. ודאי שיש מה לתקן בעולם; בוודאי יש מה לשפר במדינת ישראל ובחיינו האישיים; אבל העמדה הבסיסית היא אמון ואופטימיות בתפקידנו בעולם. ישנן כמוכן בעיות וקשיים אולם אין בנו רגע אחד של חרטה או ייאוש על לידתה וקיומה של המדינה - "האני אשכיר ולא אוליד אמר ה'?" (ישעיהו סו, ט).

מוסיף דברים על התורה - מלבד ממגילת אסתר. ומה שהם הוסיפו פורים זה מקל וחומר: מה פסח שהיא הצלה מעבדות לחירות, פורים שהיא הצלה ממיתה לחיים לא כל שכן?! כלומר, אם התורה מלמדת אותנו דבר, זה גם כדי שנוכל ללמוד ממנו, בעזרת המידות שהתורה נדרשת בהם. והמידה הכי חזקה בכל המידות שהתורה נדרשת בהם, הרי זה קל וחומר. כאשר התורה אומרת שצריך לחגוג את

שו"ת יום העצמאות

שאלה: איפה כתוב בכלל שמותר להוסיף חגים? התורה קבעה חגים, ואיך החכמים - אפילו גדולי עולם - יכולים לבוא ולהוסיף חגים?
תשובה: זו אכן שאלה טובה אך הייתה צריך להישאל מזמן כאשר חכמים קבעו את חנוכה. ועוד לפני כן, כאשר קבעו את פורים. אמנם הגמרא מגילה (יד א) שואלת על פורים, ואומרת שהיו הרבה נביאים ולא הוסיפו דבר - גם נביא עובר על כל תוספי אם

הרהורי חרטה?

1 בפרשת "תזריע" אנו לומדים על קרבן משונה: אשה יולדת, שלכאורה עשתה מעשה מופלא של הבאת חיים לעולם, צריכה להביא קרבן כפרה; מדוע? רבי שמעון בר יוחאי בעל המבט הפנימי, מסביר: "בשעה שכורעת ללדת קופצת ונשבעת שלא תזקק לבעלה, לפיכך אמרה תורה תביא קרבן" (גידה לא, ב). לעיתים, דווקא בעת שאדם מביא חיים לעולם מתעוררות בו תחושות חרטה ושנאת החיים.
2 עמוק בליבו של האדם מצוי חשש כל העת שהחיים הם רעים. דתות כדוגמת הנוצרית הקתולית עוסקות רבות ב"חטא הקדום" - המציאות היא רעה במהותה ולכן עדיף להתנזר ולא להביא

ילדים לעולם כה אומלל.
3 לאחר שבכל זאת החיים הופיעו, מתפתחת באופן תת הכרתי שנאה עצמית; "אני רע במהותי ולכן שונאים אותי בצדק". המחלה הזו פוגעת דווקא ב"יולדת" - באנשים ובעמים שמולידים טוב. לדוגמה, ישנם יהודים שרואים בעמם שלהם את המקור לרוע בעולם ומפתחים סוג של "אוטו-אנטישמיות"; דוגמה נוספת: ציבור אמוני לאומי שמוצא עצמו שואל "מה אנו כציבור צריכים לתקן על מנת שלא ישנאו אותנו כל כך?" (שאלה אמיתית שקיבלתי).
4 אולי המקום בה"א הידיעה שבו שאלות כאלה נשאלות בדרונו הוא ביחס למדינת

ראו ישרים וישמחו...
ויתכוננו חסדי ה'

מכון מאיר שמח להזמין את הציבור ליום עיון בנושא

יום הזיכרון ויום העצמאות מזיכרון - לתקומה

שיתקיים אי"ה ביום שני ג' באייר בכיתת אמונה בחסות משפחת ונרנבוסקי לע"נ האב זליג ז"ל והאם שרה ע"ה

11:30 הרב אורן טרבלסי
12:15 הרב אורי שרקי
13:15 מנחה
14:15 הרב איל ורד
15:00 הרב יהושע ויצמן שליט"א
ראש ישיבת ההסדר - במעלות וי"ר מרכז ישיבות ואולפנות בני"ע

16:00 הרב מוטי יודר
17:00 הרב יורם אליהו
17:45 הרב יורם צוהר
18:30 הרב יוסף קלנר
20:15 ערבית
20:30 הרב צבי נחשוני

יום שלישי ד' אייר - יום הזיכרון

11:00 צפירה ודברי זיכרון לבוגרי המכון שנהרגו ונרצחו מאת ראש מוסדות מכון מאיר הרב דב בינון שליט"א בכניסה לבניין הישן.
12:15 שיחה מהרב רן בן-משה בבית המדרש

אשר האדם תלוי הוא בשימת הלב לתביעותיה של הנשמה

מכון מאיר

מכתב אורחה

מימי היכרות לתוכנית המלאה לבוגרות שירות לאומי / צבאי

בימי ראשון בין השעות 13:30-19:00

10.5 / כ"ג אייר	3.5 / ט"ז אייר
31.5 / ט"ו סיוון	17.5 / א' סיוון

אוזנות אפריל
חיסול ואפיון
אפסל חי ומתחבל
צמ צבאק וצמק
אפריל לא אימוד מריב
בירושלים

לכל שאלה, שרהלה: 054-2762092
לתוכניות נוספות: 054-4239011
תוכנית מלאה | תוכנית אקסטרנית | תוכנית הוראה | תוכנית בנות שירות | תוכנית אלול

כפולמך <<